Dosarul nr. 2-13179/24
2-241109531-12-2-02102024-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

25 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana, Matfei Eugenia

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Frunze Vasile către Savacenco Nicolae privind obligarea înlăturării obstacolelor, încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat

Argumentele participanților la proces:

La 2 octombrie 2024, Frunze Vasile a depus cererea de chemare în judecată către Savacenco Nicolae solicitând:

- obligarea pârâtului Savacenco Nicolae, să înlăture imediat şi permanent obstacolele create reclamantului Frunză Vasile prin demontarea, înlăturarea obstacolelor și altor obiecte ce nu sunt caracteristice modului de folosire a unei fântâni.
- obligarea pârâtului să se abțină pe viitor de la crearea unor astfel de obstacole care ar putea împiedica accesul liber şi nestingherit asupra fântânii amplasate în com. Grătieşti, str. Tineretului 33-35.
- încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei.

În susținerea acțiunii a menționat faptul că, Frunză Vasile în baza titlului de autentificare a drepturilor deținătorilor de teren nr. 0155218036 este proprietarul terenului amplasat în mun. Chişinău, com. Grătieşti, str. Tineretului 33. Pe acest teren reclamatul împreună cu vecinii au construit o fântână publică, accesul la care este continuu îngrădit de către pârâtul Savacenco Nicolae.

Conform actului de constatare din 27.06.2018 nr. 060a-67/18 întocmit de executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, se constată îngrădirea la accesul fântânii.

Prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 22.11.2017 a fost soluționat litigiul referitor la fântâna publică din s. Grătieşti, str. Tineretului 33-35 care aparține vecinilor familiei Savacenco şi Frunză.

Cererea de revizuire depusă de pârât a fost la fel respinsă la 15.02.2018 şi având în vedere situația de la ziua de astăzi şi modul cum este acaparată fântâna, reiese că actele judecătoreşti emise nu opresc din continuarea încălcării în folosirea fântânii în comun de ceilalți vecini şi nemijlocit de familia Frunză.

În ședința de judecată reprezentatul reclamantului Frunze Vasile, avocat Ana Nichitoi a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia în varianta formulată.

Reclamantul Frunze Vasile în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul ales.

Reprezentantul pârâtului Savacenco Nicolae, avocat Rotaru Nadejda în ședința de judecată acțiunea nu a răscunoscut și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiat.

În referința depusă a menționat faptul că reclamantul și pârâtul sunt vecini, au avut o relație de prietenie ani la rând, datorită faptului că între ei s-a iscat o ceartă prin anii 2000, Frunze Vasile prin diferite metode a încercat să se răzbune pe Savacenco Nicolai.

Astfel, la data de 17 decembrie 2023 s-a examinat în ședință publică dosarul contravențional împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341610 din 18 07 2024, întocmit de către agentul constatator al IP Râșcani al DP mun. Chișinău, al IGF a MAI, Dumitru Florean, pe semnele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) și 60 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 63 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3150 lei.

În urma examinării cauzei instanța a decis să respingă contestația împotriva deciziei de sancționare cu amendă in mărime de 63 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3150 lei, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MA.I06 341610 din 18.07.2024, întocmit de către agentul constatator al IP Râșcani al DP mun. Chișinău, al IGP a M AI, Dumitru Florean, pe semnele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) și 69 alin. (1) din Codul contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Evident că partea reclamanta (contravenientul) a contestat hotărîrea instanței de fond.

Din dorință de a-i crea disconfort psihologic în continuare lui Savacenco Nicolai acesta depune cerere cu privire la înlăturarea obstacolelor, o cerere nefondată, fântâna la care face referire reclamantul a fost construită de pîrît, reclamantul nu a participat la construcția fântânii. Fântâna fost construită pe terenul adiacent casei de locuit a pîrîtului, anexează caracteristica încăperilor din 25.05.1998.

În anul 2001 de către Primăria satului Grătiești această fântână a fost făcută publică, pârâtul fiind expropriat de terenul adiacent casei unde era fintina printr-o deciziei ilegală.

Datorită faptului că au fost omiși termenii de atac a deciziei primăriei Grătiești și pîrîtul nu a fost restabilit în acest termen de către instanța de judecată, pârâtul s-a conformat deciziei și a făcut acces public la fântână pentru locuitorii satului.

Menționează că locuitorii satului și nemijlocit cei de pe str. Tineretului sunt conectați la apeductul central, totodată pe str. Tineretului sunt amplasate de-a lungul, străzii 5 fântîni, ăn acest sens anexează poze din satelit prin care sunt menționate fântânile de pe str Tineretului, Grătiești.

Informația prezentată de către reclamant ca probă este eronata și mincinoasă, anexează la materialele dosarului poze, poze imprimate pe suport de hîrtie pozele nr. 1-5 prin care se vede clar fântâna și accesul la fântână din str. Tineretului.

Totodată atrage atenția la poza nr. 5 prin care se vede o poartă neagră , această este poarta reclamantului, poartă ce se încuie din gospodărirea acestuia , prin cele menționate nu poate fi vorbe de o îngrădire a accesului la fântâna menționată.

La fel în referință se mai menționează că locuitorii satului Grătiești de pe str. Tineretului prin declarațiile sale menționează că poarta nu este amplasată la intrarea pe teritoriul fântânii de pe str. Tineretului 35 Grătiești, oricine poate intra și lua apă.

Pârâtul Savacenco Nicolae în ședința de judecată acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea acesteia.

Suplimentar în cadrul ședinței a menționat faptul că în anul 1984 a început construcția casei 1984, iar vecinul în 1985. Fântâna este pe teritoriului său. În 2001 când s-au făcut titluri pe casă, fântâna de pe teritoriu său a fost făcută fântâna publică. I s-a luat fântâna ilegal de pe teritoriu. În 2014 a făcut un gard între vecini, au avut înțelegere să plătească ambii, însă vecinul nu i-a dat bani, iar dânsul i-a refuzat să i-a apă de la fântână, atunci i s-a spus că fântâna este a reclamantului. A mai menționat că este ieșire la vecini și la dânsul în ogradă și a lăsat ieșire la fântâna, a lăsat așa publică.

Aprecierea instanței de judecată

Ascultând explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, examinând înscrisurile anexate la cerere, pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a respinge acţiunea, reieşind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin.(1) Cod de procedură civilă.

În procesul examinării cauzei s-a constatat că, Frunză Vasile deține dreptul de proprietate asupra bunului imobil situat în mun. Chișinău com. Grătiești str. Tineretului 33, înregistat cu număr cadastral 0155218036 cu suprafața de 0,0523 ha.

Corespunzător, pârâtul Savacenco Nicolae deține dreptul de proprietate asupra bunului imobil situat în mun. Chișinău com. Grătiești str. Tineretului 35, înregistrat cu număr cadastral 0155218034 cu suprafața de 0,0701 ha.

Astfel, între aceste bunurii imobile din str. Tineretului 35 și nr. 33, de către pârâtul Sevacenco a fost construită o fîntână pentru aprovizionare cu apă, care potrivit explicațiilor părților de către autoritățile publice, Primăria Grătiești a fost declarată fântână publică.

Prin acțiunea înaintată reclamantul solicită înlăturarea obstacolelor în folosirea fântânii amplasate în com. Grătiești str. Tineretului 33-35.

Instanța stabilește că obiectul litigiului îl formează obligarea pârâtului de a înlătura obstacolul în vederea folosirii fântânii publice amplasate în com. Grătiești str. Tineretului 33-35.

Potrivit art. 491 alin. (1) și (2) Cod civil, persoana care deposedează posesorul sau îi tulbură posesia se consideră că acționează ilegal, în sensul prezentei secțiuni, dacă acționează fără consimțământul posesorului, iar deposedarea sau tulburarea nu este permisă de lege. În afară de alte mijloace de apărare prevăzute de lege, posesorul deposedat sau tulburat ilegal are dreptul la repararea prejudiciului cauzat conform dispozițiilor legale privind răspunderea delictuală.

Conform art. 585 alin. (1)-(3) Cod civil, dacă dreptul proprietarului este tulburat în alt mod decât prin uzurpare sau privare de posesie, proprietarul este în drept să ceară instanței să fie apărat. El poate cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Pot fi solicitate despăgubiri şi în cazul în care nu se cere încetarea încălcării sau executarea acestei cerinţe este imposibilă. Instanța de judecată poate să dispună apărarea proprietarului, în funcție de circumstanțe, prin interzicerea tulburării iminente, interzicerea tulburării curente, precum și înlăturarea consecințelor tulburării din trecut. Dispoziţiile alin.(1) şi (2) nu se aplică dacă proprietarul trebuie, în temeiul legii sau al drepturilor unor alte persoane care îi sânt opozabile, să admită influenţa asupra bunului.

În cadrul ședinței de judecată au fost depuse la dosar înscrisuri din care rezultă că accesul din strada Tineretului către fântână în litigiu este liber, nefiind instituite restricții de acces.

În urma analizei coroborate a materialului probator administrat în cauză, instanța reține că susținerile reclamantului referitoare la pretinsa îngrădire a accesului la fântâna amplasată între imobilele nr. 33 și nr. 35 de pe strada Tineretului, comuna Grătiești, nu au fost confirmate prin probe concludente și pertinente.

Astfel, din examinarea imaginilor fotografice depuse la dosar atât de reclamant, cât și de pârât, rezultă că accesul către fântână dinspre drumul public este liber și neobstrucționat. Instanța constată că în perimetrul de acces nu sunt amplasate porți, garduri, construcții, bariere ori alte elemente materiale care ar putea împiedica sau restrânge accesul persoanelor interesate la sursa de apă. De asemenea, din conținutul fotografiilor nu se desprinde existența unor măsuri de delimitare sau de interzicere a accesului instituite de către pârât.

Aceste probe se coroborează cu declarațiile martorilor audiați și cu celelalte înscrisuri administrate în cauză, confirmând în mod unitar că accesul la fântână este liber și nu este supus unor restricții de fapt sau de drept. (f.d. 32-33,61-63)

De asemenea, din probele administrate în cauză nu rezultă existența unor împrejurări de natură să demonstreze că accesul ar fi fost obstrucționat, restricționat sau condiționat în vreun mod de către Sevacenco Nicolae. Martorii audiați în ședința de judecată au confirmat aceleași aspecte, în sensul că accesul la fântână este liber.

Astfel, instanța apreciază că actele de constatare nr. 060a-67/18 din 27.06.2018 și nr. 060a-181/2024 din 13.12.2024, întocmite de executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, nu pot constitui probe determinante pentru soluționarea prezentei cauze.

În acest sens, instanța reține că actul de constatare reprezintă un mijloc de probă prin care sunt consemnate anumite împrejurări de fapt existente la momentul efectuării constatării. Prin natura sa, acesta nu are aptitudinea de a demonstra, în mod automat și necondiționat, persistența în timp a situației constatate, în lipsa altor probe care să confirme menținerea aceleiași stări de fapt.

Or, actul de constatare nr. 060a-67/18 a fost întocmit la data de 27.06.2018, respectiv cu un interval considerabil anterior examinării prezentei cauze, astfel încât constatările cuprinse în acesta nu permit stabilirea cu certitudine a situației de fapt existente la momentul judecării litigiului. De asemenea, nici actul de constatare nr. 060a-181/2024 din 13.12.2024 nu poate fi apreciat ca având o valoare probantă suficientă pentru a demonstra existența actuală a unei îngrădiri a accesului la fântână, în condițiile în care celelalte probe administrate în cauză nu confirmă în mod concordant susținerile consemnate în cuprinsul acestuia.

Mai mult, instanța observă că actele respective au caracter constatator și nu constituie acte jurisdicționale prin care să fi fost stabilite drepturi sau obligații ale părților. Prin urmare, conținutul acestora nu beneficiază de o prezumție absolută de veridicitate, ci este supus verificării și aprecierii instanței în coroborare cu întregul material probator administrat în cauză.

Potrivit art. 130 alin. (2) Cod de procedură civilă, nicio probă nu are pentru instanță o forță probantă prestabilită, fiecare probă urmând a fi apreciată după propria convingere a instanței, formată în urma examinării complete, obiective și nemijlocite a tuturor circumstanțelor cauzei în ansamblul lor. În aplicarea acestui principiu, instanța apreciază că actele de constatare menționate nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a dovedi existența unei îngrădiri actuale a accesului la fântână și nu pot prevala asupra celorlalte mijloace de probă administrate în cauză.

În consecință, instanța va reține că respectivele acte de constatare au o valoare probantă limitată sub aspectul stabilirii situației de fapt actuale și nu pot fundamenta concluzia existenței unei încălcări continue a dreptului de acces la fântână.

În același sens, instanța reține că declarațiile martorilor se coroborează cu înscrisurile depuse la dosar, acestea confirmând în mod unitar că nu există restricții de acces la fântână, accesul fiind liber, nefiind instalate porți sau alte elemente care să împiedice accesul.

În consecință, din ansamblul probator administrat în cauză, instanța constată că accesul din strada Tineretului 33-35 către fântână este liber, nefiind instituite restricții de acces.

În lipsa unor probe contrare, instanța apreciază că situația de fapt se confirmă prin înscrisurile depuse, acestea fiind coroborate și necombătute de alte mijloace de probă.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile expuse anterior, instanța nu poate reține susținerile reclamantului potrivit cărora acesta nu ar beneficia de un acces liber și nestingherit la fântână. Dimpotrivă, din ansamblul probelor administrate în cauză rezultă contrariul, și anume că accesul la fântână este liber și neobstrucționat.

Instanța reține că, deși inițial fântâna a fost amplasată pe terenul proprietatea pârâtului Savacenco Nicolai, ulterior considerată de către autoritățile locale ca fântână publică, acesta a asigurat și a menținut accesul liber la fântână dinspre drumul public, nefiind instalate porți, garduri, construcții sau alte obstacole de natură să împiedice accesul persoanelor interesate.

Această concluzie este confirmată atât de înscrisurile depuse la dosar și imaginile fotografice examinate, cât și de declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată.

Referitor la capătul de cerere privind obligarea pârâtului la înlăturarea obstacolelor și a altor obiecte care nu sunt caracteristice modului de folosință a unei fântâni, instanța reține că reclamantul nu a indicat în mod concret care sunt aceste obstacole și obiecte și nici nu a prezentat probe care să confirme existența acestora.

Mai mult, din materialele cauzei, inclusiv din înscrisurile depuse, imaginile fotografice examinate în ședința de judecată, nu rezultă existența unor obstacole care să împiedice sau să restrângă accesul la fântână ori utilizarea acesteia conform destinației sale.

În lipsa identificării concrete a obiectelor a căror înlăturare se solicită și a probelor care să ateste caracterul pretins necorespunzător al acestora, instanța apreciază că această solicitare este neîntemeiată și nu poate fi admisă.

Prin urmare, instanța constată că reclamantul nu a făcut dovada existenței unor acțiuni sau inacțiuni ale pârâtului care să fi avut ca efect restrângerea ori împiedicarea accesului la fântână, motiv pentru care pretențiile întemeiate pe o pretinsă lipsă de acces nu pot fi considerate întemeiate.

Suplimentar, instanța observă că înscrisurile depuse la dosar atestă existența mai multor fântâni publice pe strada pe care locuiește reclamantul. Prin urmare, chiar și prin prisma acestei circumstanțe, nu poate fi reținută susținerea reclamantului privind afectarea dreptului său de acces la o sursă de apă, în condițiile în care pe aceeași stradă există mai multe fântâni publice accesibile locuitorilor. (f.d 65)

La fel instanța mai notează și faptul că locuitorii com. Grătiești din str. Tineretului prin declarațiile semnate au confirmat faptul că au acces la fântâna publică din apropiere de domiciliu. Totodată au declarat că nu au nevoie de acces la fântâna vecinilor Sevacenco din str. Tineretului 35. (f.d 67-73)

La fel prin declarațiile semnate în perioada 13-14 martie 2025, s-a confirmat că începând cu anul 2018 până în prezent au acces la fântâna de pe str. Tineretului 35, Grătiești . Menționând că poartă nu este ci doar acces la fântână și orișicine poate intra și lua apă. Totodată locuitorii de pe str. Tineretului 27, 29, 31, 33, 35, 37, 28, 39, 16, 18, 20, 22, 24, 26 au apă centralizată inclusiv fântâni.(f.d 67-73)

Reieșind din considerentele de fapt și de drept expuse anterior, instanța ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Probele administrate în cauză nu confirmă circumstanțele de fapt invocate de reclamant în susținerea pretențiilor formulate, acestea fiind infirmate de înscrisurile depuse la dosar, imaginile fotografice examinate și declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată.

Instanța constată că reclamantul nu a prezentat probe pertinente, concludente și suficiente care să demonstreze existența unei încălcări efective a drepturilor sale sau a unor acțiuni ale pârâtului de natură să împiedice accesul la fântână.

În aceste condiții, susținerile reclamantului au rămas la nivelul unor simple afirmații, nefiind susținute prin probe pertinente, concludente și suficiente. Or, potrivit art. 118 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile, dacă legea nu dispune altfel.

În speță, reclamantul nu și-a îndeplinit obligația procesuală de a proba faptele invocate în susținerea cererii de chemare în judecată, astfel încât pretențiile formulate nu pot fi reținute ca întemeiate.

Prin urmare, cererea de chemare în judecată apare ca fiind lipsită de suport probator și factual, motiv pentru care aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecat instanța notează prevederile art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma prevederilor menționate supra, ținând cont că, acțiunea civilă a reclamantului cu privire la obligarea înlăturării obstacolelor a fost respinsă de instanța de judecată, iar acest

fapt presupune pierderea procesului pentru reclamant, instanța conchide asupra netemeiniciei solicitării de compensare a cheltuielilor de judecată, care urmează a fi respinsă.

În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligaţii poate varia in funcţie de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Reieşind din cele sus menţionate, instanţa de judecată consideră că, argumentele reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată și în cadrul ședinței de judecată nu pot servi drept temei de admitere a acţiunii, iar alte argumente pertinente de către partea reclamantă nu au fost prezentate, or potrivit 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, instanţa concluzionează respingerea cererii depuse de Frunze Vasile către Savacenco Nicolae privind obligarea înlăturării obstacolelor, încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de proce**d**ură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Frunze Vasile către Savacenco Nicolae privind obligarea înlăturării obstacolelor, încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul Octavian Dvornic